



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§.1. De Prudentia Confessarii in quoad propriam Personam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

intelliget, si meminerit, aliqua quoad propriam personam, alia quoad Pœnitentes, alia quoad adstantes, aspicientes, vel absentes documenta à prudentia præscribi, quæ proin distinctis §§. exprimentur.

§. I.

De Prudentia Confessarij quoad propriam Personam.

Circa propriam Personam tria præcepta ipsi à prudentia præscribuntur. Primum est *Accurata præparatio*. Cùm enim confessionum auditio non minùs, imò multò magis difficilis sit, quàm oratio, meritò ad illam quoque dictabit prudentia, solidam præparationem tanquam iudicium necessarium ad fructum obtinendum esse præmittendam, atque ad id illud Ecclesiastici huc transferendum: ante Confessionem præpara animam, & noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Duplex autem est hæc præparatio. Remota scilicet & proxima. Remota consistit 1. in dotibus Confessario necessariis procurandis, de quibus tum in superioribus duobus capitulis fusiùs est actum, tum etiam in hoc ampliùs agetur. 2. In perfecta quadam Idea, seu exemplari proponendo, secundum quod se in confessionibus audiendis dirigat, quale quidem absolutissimum Christus discipulorum pedes lavans nobis reliquit, ut infra fusiùs ostenderetur. Proxima consistit cum in ardente zelo & desiderio, hanc functionem utpote DEO & Cœlitibus gratissimam, & tam Pœnitentibus, quàm Confessario utilissimam, summèque consolatoriam cum magna sinceritate atque perfectione obeundi; tam in purissima intentione, quàm non nisi DEI majorem gloriam, & suam ac Proximam salutem quærat.

Secundum est *solida assicuratio*, cùm enim, teste Servatoris nihil profit homini, si universum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiat, meritò suadet prudentia, ut certæ cautelæ adhibeantur, quibus seu corporis, seu animæ pericula efficaciter arceantur. Unde & hæc quoque assicuratio duplex erit, corporis scilicet & animæ. Corporis assicuratio requirit, ut imprimis sanitatis cura habeatur, quò diutius quis durare possit. Hinc cavendum 1. ne diu nimis la-

hor iste continetur, nisi Pœnitentium necessitas aliud exigat; & tum expedit interdum ita hunc laborem cum allis functionibus miscere, ut occasio detur assurgendi, sive ad Missam dicendam, sive alio quopiam modo respirandum. 2. Ne, si necessitas corporis interruptionem suadeat, noxiâ cum pertinaciâ ex imprudenti pudore profecta confessionali adhæreat, & sic grave damnum corpori creet; certè experienciâ constat, non paucos per similem pudorem aut indiscretum fervorem rupturam corporis sibi accersisse. 3. Ne os & nares pœnitentium ori directè obvertat, noxiûmque & foetentem halitum in corpus trahat; hinc prudentes Confessarij non manum duntaxat, sed etiam strophium vel cottam inter se & Pœnitentem ponunt, ut neuter halitum in faciem alterius emittere possit, id quod tempore pestis, aut alterius contagiosi morbi præcipuè observandum est.

Asscuratio animi pariter tres industrias requirit, quarum prima est, ut certi hunc in finem Patroni eligantur, qui tam Confessario, quàm Pœnitenti necessaria à DEO auxilia impetrent, ut uterque munere suo ritè fungatur. Tales autem Patroni præ cæteris esse possunt B. V. Sanctus Angelus Custos tum ipsius Confessarij, tum Pœnitentis, SS. Apostoli Petrus & Paulus, S. Maria Magdalena, & præcipuè S. Joannes Baptista, ut cujus officium jam olim erat Præcursorem Christi agere, & per pœnitentiæ prædicationem eidem viam ad corda hominum & peccatorum maximè præparare. Secunda industria est, ut contra tentationes, quæ occurrere solent in confessionibus audiendis, tum generalibus, tum specialibus armis se egregiè muniat. Et generalis armaturæ loco, DEI & SS. Patronorum præsentia præ cæteris servire poterit, quia vix quidquam efficacius reperitur, tum ad varias imperfectiones vitandas, tum ad difficultates occurrentes generosè superandas. Specialia verò arma contra tres præcipuè tentationes præparanda sunt, nempe Sensualitatis, Impatienciæ, & Timiditatis; ad has enim tres species, omnes ferè tentationes, quas Confessarii plerumque pati solent, revocari possunt. Contra primam itaque armari oportet Confessarium purissimâ intentione, quâ nihil aliud quærat, nisi majorem DEI gloriam, animarû salutem, & obedienciæ exercitium; hæc enim intentio faciet, ut & in ipsis Pœnitentibus Christi Personam &

imaginem consideret, atque adeò ad reverentiam potius à sinceram charitatem, quàm ad ullam sensualitatem inclinatur, atque adeò non aliter, quàm is, qui similis Filio DEI tres Pueros Babylonicos in fornace Babylonica à flammis custodivit, ab eadem à tentationibus carnis defendatur. Contra secundam optimum erit remedium DEI & Proximi amor, hic enim faciet, ut & omnes molestias promptè fortiterque suscipiat, ac sustineat, & ut Pœnitentes perinde ac seipsum considerans, pià quâdam erga illos miseratione moveatur, atque adeò Christiana potius mansuetudine, quàm asperâ correctione curare studeat. Quem in finem non parùm proderit, si ex libello de imit. l. 1. c. 16. sapiùs & accuratè perlegat. Contra tertiam optimum erit remedium, si timore DEI timorem humanum velut clavum clavo pelleret, ideòque illud sibi Christi monitum applicet: Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam verò non possunt occidere, sed potius timete eum, qui potest & corpus & animam mittere in Gehennam. Aut illud Thomæ Kemp. l. 3. c. 36. Quis es tu, ut timeas à mortali homine? Hodie est, & cras non comparet. DEVM time, & hominum terrores non expavesces. Tertia industria est seria imploratio auxilii divini, tum ante confessionem, tum in ipsa per ardentia vota & suspiria, tum post ipsam petendo veniam errorum admissorum, gratiàmque ad eos deinceps emendandos.

Tertium præceptum à Prudentia præscriptum est *propria Melioratio*, quæ in eo consistit, ut Confessarius novos ex confessionibus auditis concipiat stimulos ad triplicem viam perfectionis alacriùs decurrendam. Et 1. quidem in via purgativa, dum alios sua peccata explicantes audit, eorumque gravitatem ac turpitudinem illis demonstrat, atque ad illa radicitus extirpanda hortatur, meminerit, se ipsidem aut gravioribus vitijs subjectum esse, atque adeò Pœnitentes retorquere in illum omnia illa salutaria monita ac dicere: Medice, cura te ipsum. Secundò in via illuminativa, dum alios tam tenerâ conscientia, aliisque virtutibus præditos esse advertit, erubescat ex corde, quòd ipse tot medijs & occasionibus instructus à DEO, tantum tamen profectum non fecerit, nec DEI & felicitatis amore ea præstiterit, quæ alij naturalibus sæpe motivis impulsu sine difficultate magna effecerunt.

runt. Specialiter verò meminerit, quantum solatium capere soleat, si aliquem ex Pœnitentibus, suis consiliis persuasum magna cum alacritate virtutum studium amplecti, & insignem in eo fructum facere advertat; & inde concludat, quanto majorem animi voluptatem ipse sit percepturus, si se ipsum ad similem profectum faciendum induxerit. Tertio in via unitiva, dum advertit, quàm amanter & liberaliter Deus Pœnitentibus peccata dimittat, atque inde occasionem sumit, eos hortandi, ut, quemadmodum illis cum S. Maria Magdalena remissa sunt peccata multa, ita & diligere multùm studeant, hunc ipsum stimulum in se convertat, & sicut magnitudinem remissorum sibi peccatorum, multitudinèmq; longè majorem advertit, ita majoris quoque erga DEVM, Christùmque charitatis exercendæ motivum arripiat.

§. II.

De Prudentia Confessarij circa Pœnitentes exercenda.

Etiã circa hos tria præcepta Prudentia præscribit. Primum est *cauta interrogatio*, quæ in eo potissimùm consistit, ut ea, quæ priori capite circa materiam, modum & tempus examinandi dicta sunt, accuratè observet, ne anxiiis & indiscretis quæstionibus sibi & Pœnitenti gravius hujus Sacramenti administrandi, vel recipiendi onus imprudenter efficiat.

Secundum est *solida instructio*, quæ in tribus præcipuè sita est. 1. In dubiis solvendis, ubi vel maximè prudentia suadet, ut dubium bene intelligere studeat; ut non præcipitanter respondeat, sed, nisi certus sit de veritate responsi, tempus pro consideratione (si quidem circumstantiæ id patiantur) petat; nec sibi fidat nimium, sed alios etiam, quantum salvo secreto & sigillo fieri potest, consulat: non plus certitudinis suæ doctrinæ, quàm à parte rei ea mereatur, attribuat: nec faciliè aut promiscuè scripto dubia talia resolvat. 2. In consiliis dandis, in quibus prudentia dicit, ut ante omnia juvet Pœnitentes in statu, si nondum id fecerint, eligendo: ut ad celerem vocationis executionem discretè urgeat, atque in impedi-